

La phrase suivante est grammaticalement intéressante : « *Je moet me (naar het kursaal in Oostende) vergezellen* » (« *Tu dois m'accompagner* »).

L'**auxiliaire de mode** de l'« **OBLIGATION** » est l'infinitif « **MOETEN** ». Comme les trois autres **auxiliaires de mode** (« **KUNNEN** », « **MOGEN** » et « **WILLEN** »), il exige le **REJET** de l'autre forme verbale (« *zijn* »), derrière le complément (« *me* »), à la fin de la phrase et à l'infinitif. Dans ce cas, cela semble être similaire à la construction de la phrase similaire en français. En y ajoutant l'autre complément sous-entendu (*naar het kursaal in Oostende*), on comprend mieux le **REJET**. Pour ce phénomène du **REJET** du verbe, lisez notre synthèse en couleurs :

<https://www.idesetautres.be/?p=ndls&mod=grammatica&smod=rejVerbes>

Laat hem lopen, Bertrand! We weten het voornaamste!... Mudfinger leeft!

Maar zolang we niet weten of hij werkelijk het land uit is, is het hals snoer van lady Shirehamp in ge- vaar! Weer naar het Grand Hôtel!

INMIDDELS IN DE KAMER VAN DE LADY.

James, ik ga morgenavond naar het kursaal in Oostende!

Je moet me vergezellen want ik zal mijn halsnoer dragen! But first... Maar eerst wil ik zien of het bij mijn avondjurk past!

53

Just fine... Mooi zo, ik bers het nu weer op.

Jammer dat je mee moet, James! We hadden het hier samen gezellig kunnen maken!

Luister goed, Mathilde!... Nu moet het uit zijn met je geveinsde verliefdheid. Dat je op die manier m'n vertrouwen wou winnen heb ik altijd al verdacht gevonden!

Ik stelde een onderzoek in en weet dat je uit de ongerechte buurt van het Zoute komt!

54